

Xin thân chuy n đ n Quý v và Các B n bài vi t mà t tr c t i gi ch a có bài nào...nh bài này...

Nh i, hai m i tu i, tôi b tù C ng s n vì “ph n đ ng”.

H u nh m i tu n, tôi đ u ph i lên “làm vi c” ít nh t m t l n v i Ban qu n giáo tr i tù. H b t tôi ph i nh n đi n nh ng anh ch em “ph n đ ng” v a m i b b t. Tôi nghi n rằng... l c đ u. C nh th , sau nh ng cái l c đ u là nh ng tr n đồn d d i – lên đ u lên m t. Đau đ n th xác, nh ng n c m t không ch y đ c vì n i đau tinh th n còn to còn l n h n đ n ngàn l n.

Không c n xét x , ch c n đánh đ p.

Đánh đ p m i tay, h th tôi ra... tôi ti p t c.

Tu i m ng m c a tôi,

là nh ng ngày ch y tr n nh ng con m t rình r p...

là nh ng ngày ra vào tù v i nh ng đồn thù b m đ p thân xác,

là nh ng lúc c đ ng b t lên ti ng kêu khi ch ng ki n ng i yêu g c xu ng – trong tra t n đã man, trong ti ng c i man r gi a ng i và ng i.

L n tù cu i cùng, là vào nh ng ngày cu i năm, tôi không b bi t giam, tôi đ c nh t trong tr i tù ph n .

Tù ph ị n ị,

H ị là nh ị ng ng ị ị đàn bà, “ph ị n đ ị ng”, đã cùng ch ị ng không ch ị u buông súng – m ị c đ ị u đã có ị ị kêu g ị đ ị u hàng t ị T ị ng th ị ng D ị ng Văn Minh.

H ị là nh ị ng thi ị u n ị đ ị ng lửa, “ph ị n đ ị ng”, đã đ ị u đ ị m, nh ị ng ng ị ị lính ngã ng ị a đang b ị th ị ng tích trong nhà.

Và tôi.

Năm ị y,

Trong tù đêm giao th ị a,

tôi nghe nh ị ng ti ị ng n ị c,

ti ị ng tr ị mình c ị a nh ị ng t ị m thân còm cỏi,

t ị t c ị chung quanh ị ng ị ng n ị cô đ ị n, th ị m th ị a n ị nh ị nhà.

Riêng tôi, kh ị c kh ị ai -

nh ị cha đang ị tù n ị mi ị n B ị c xa xôi,

nh ị m ị v ị nh ị ng giòng ị xót xa ái ng ị i,

và ngh ị n ngào th ị m h ị i

có chẳng m ị t ngày, ng ị ị h ị i ngo ị i tr ị v ị c ị u n ị c c ị u dân ?.

C ị nh ị th ị,

Ba m ị ị m ị y năm sau

Có khác gì h ị n, cũng nh ị ng ng ị ị ph ị n ị can tr ị ng, cũng tù cũng t ị i, cũng năm tháng trôi qua, không bao giờ đ ị c xét x ị, n ị u có x ị thì b ị x ị m ị t chi ị u v ị nh ị ng b ị n án n ị ng n ị oan ị c.

Cũng nh ị ng ng ị ị ph ị n ị, trái tim r ị t ị n, r ị t ị n. H ị b ị canh gi ị trong b ị n b ị c t ị ng ị m m ị c: th ị ng ch ị ng, th ị ng con, th ị ng đ ị ng bào... ch ị mu ị n hét to cho v ị ị ng ng ị c, cho c ị th ị gi ị i nghe nh ị ng nh ị c nh ị n mà t ị t c ị, mà chính h ị đang gánh ch ị u, nh ị Tr ị n Kh ị i Thanh Th ị y, nh ị Lê th ị Công Nhân, nh ị Ph ị m Th ị Thanh Nghiêm.

Đau ị m thay !!!

Ba m ị ị m ị y năm sau,

T ị i quê hố ng – Th ị c tr ị ng xã h ị i Vi ị t nam quá bi đát, trong n ị c đ ị u tranh s ị c sôi, t ị ng gi ị t ị ng phút nh ị ng ng ị ị dân ch ị ch ị m m ị t v ị b ị t b ị đánh đ ị p tù đầy.

T ị i h ị i ngo ị i – tình tr ị ng đ ị u tranh dân ch ị cho đ ị t n ị c ị ị bi đát h ị n. Trên các di ị n đàn đ ị n t ị đ ị y r ị y nh ị ng bài vi ị t – phân tích, tranh cãi – v ị vi ị c “th ị ng – thua” c ị a cu ị c chi ị n ba m ị ị sáu năm v ị tr ị c, đ ị y r ị y nh ị ng kèn c ị a ch ị nghĩa, lý thuy ị t mà thi ị u v ị ng h ị n nh ị ng ý ki ị n c ị th ị, nh ị ng khuy ị n khích kêu g ị i th ị c t ị n.

Ph ị i chẳng t ị t c ị đã L ị C L ị V ị ???

Tranh cãi “th ị ng – thua” đ ị làm gì khi giáo đ ị c xu ị ng đ ị c, văn hóa b ị phá s ị n, dân chúng c ị hai mi ị n đ ị t n ị c đang đói kh ị, c ị gi ị i s ị n hà, đ ị t bi ị n đang b ị m ị t đ ị n vào tay ngo ị i bang? Đ ị c hoài m ị t đ ị p khúc “b ị c t ị” trong ngày 30/4, có ích ị ị gì – khi không có m ị t gi ị i

pháp thức để kêu gọi những người khác đóng góp – ngăn chặn những hành động công khai của bất minh, của công khai, của mãi mãi duy trì trên đất nước sau ba sáu năm thống trị?

Tôi sao, công khai cúi đầu trước niềm cho những đau thương rồi lại phải tìm cách qui trách nhiệm cho nhau trong khi tất cả đều thua và tất cả đều phải có trách nhiệm?

Vâng, bạn à.

Tất cả chúng ta đều thua,
và chúng ta sẽ mãi mãi thua
nếu chúng ta mãi mãi nghĩ đến óc tranh cãi, bút chì để dành “chính nghĩa”, và kèn của chúng ta mãi mãi mãi mãi cá nhân,
chúng ta cũng sẽ mãi mãi thua
nếu chúng ta mãi mãi cúi đầu câm nín – những bóng của ban phát từ quan trọng bất công,
nếu chúng ta mãi mãi nhòm nhọt bất tài – trước những thống khổ của người Dân Oan, trước những giọt nước mắt âm thầm từ những cô đơn của các em gái đang lưu lạc bán dâm trên các vỉa hè.

Ba mươi sáu năm trôi qua là một thời gian quá dài cho những chuyện đang diễn ra. Thời gian xã hội bây giờ là một minh chứng hùng hồn cho những thống trị liên tiếp của chính sách ngu dân đương thời và đương thời cũng phải nhìn lên sự bất tài của chính chúng ta, những người mà họ là trí thức.

Hỡi Bạn,

Chúng ta hãy chung tay ngay những than khóc, hoài niệm.

Hãy ngừng để cho cuộc hành trình của chúng ta trong tiến trình đấu tranh dân chủ hóa đất nước.

Chúng ta hãy cùng nhau đứng lên nhận lãnh trách nhiệm, cùng khai thông, cùng giải quyết những vấn đề của đất nước. Hãy nhìn thẳng vào phía trước, nhìn thẳng vào những lại thì họ đàn em của đất nước mà bắt tay vào việc, những việc rất cần thiết xây dựng lại một xã hội nhân bản, công bằng, dân quyền.

Trên đây,

Câu chuyện chúng ta -

Vì nóng lòng cho việc đấu tranh dân chủ cho quê hương hiện tại, rất nhiều người vội vàng cho sự đóng góp quá ít ỏi, nếu không muốn nói là thiếu vắng của giải pháp.

Nếu như thế này có chính đáng không? Kết luận có vẻ rõ ràng và bi quan quá chăng?

Xin,

đừng vội trách,

giải pháp, đừng ngòai là cuộc đấu tranh.

Phải không và ngoài những đang góp phần duy trì – những vì quan niệm “tham gia” của chúng ta hiện nay nên chúng ta không nhìn thấy những góp phần tích cực trong đời sống hàng ngày của mọi người.

Thì nào là đóng góp ?

Thì nào là tham gia ?:

Nếu tham gia để tranh là phải ngó vào bàn hỏi thì o, phải có những trên bút chì n, tranh cãi – bàn tán thì i sẽ thì gì thì thì quí thì t phải n đang đứng ngoài những ý thì ng quá cao xa ngoài tầm với.

Nếu tham gia là bỏ o và lộn nhau trong những áp bức hàng ngày, nếu tham gia là rớt tại bất bình trước cái xấu của các quan chức, là giống lên tiếng chuông, thì cáo trước công luận những đàn áp bóp nghẹt thì do dân chủ, cần báo và những nơi thì ng khi cần người dân... thì phải n đang góp phần.

Nếu không có sự tham gia của gì thì phải làm sao chúng ta có

Trên Khố i Thanh Thủy, Lê Thị Công Nhân ?

nào Lê Thị Kim Thu, nào Phạm thì Thanh Nghiêm, Hồ Bích Hương

còn nữa – Đó thì Minh Hạnh,

mất thì u n sinh năm 1985, bỏ tù vào những ngày Tết năm 2005, khi tròn 19 tuổi.

Đó là câu chuyện trong tù, còn những câu chuyện ngoài tù thì sao ???

Ngoài tù,

Chúng ta cũng không thì u những tiếng nói hùng hồn thì những người phải nông dân, hay gì lao động. Và còn biết bao đóng góp âm thầm hàng ngày để i hiểu hình thức thì những công gia n là quê đến các chợ buôn thúng bán bóng nơi thì t, những người dân oan đang để tranh âm thầm không ngừng nghỉ.

Còn nữa không hỏi... những tên ty hy sinh của và các nhà bất động chính kiến.

Như chị Đoàn Việt Hoa, chị Nguyễn Đan Quế,

Và ông Vi Đức Hồi, và nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, và bác sĩ Phạm Hồng Sơn

và luật sư Lê Quốc Quân, luật sư Lê Văn Đài, luật sư Cù Huy Hà Vũ

ngoài việc

thay chức âm thầm tên thì o nuôi dạy con cái,

họ cũng đã không ngừng góp tay vào cuộc để tranh chung, họ mạnh mẽ lên tiếng thì cáo trước công luận và chỉ để công sự n đang bóp nghẹt thì do dân chủ, đàn áp những người yêu chuộng thì do

Chúng ta để biết cuộc để tranh dân chủ hiện nay mang tính chất khác hẳn các cuộc để tranh thì trước đến giờ.

Đây, không phải là cuộc để trí giá hai chế nghĩa kinh chế lộn nhau, cũng không phải là cuộc chỉ bom đến của n phải có các thì ng lãnh quân sự tài ba, mà đây là cuộc để tranh của quí chúng, của tất cả mọi người, của mọi thì ng lộn p trong xã hội.

Cuộc để tranh này, là cuộc để tranh cho một xã hội nhân bản, công bằng là cuộc để tranh xây dựng giáo dục, nâng cao trí thức, bỏ o và nhân phẩm, giữ gìn đất nước.

Xưa kia,

Đó giờ bỏ cõi biên chế ng, các vị vua quan thì ng lãnh, đã cho xây thành để lũy chế ng kẻ giặc thù. Ngày nay, giờ đã lộn trong thành đang chỉ m để t chỉ m nhà, nên thành lũy xây bằng bê tông cốt sắt bóng gạch đá đã trở thành vô dụng.

Mu^on thu ph^oc nh^on t^om, mu^on thu ph^oc qu^on ch^ung, h^oy đ^on g^on v^oi qu^on ch^ung, h^oy đ^op c^ung nh^op t^om, h^oy đ^oi c^ung nh^op b^oc.

Trong nước đang có m t kho ng cách r t l n giữa những người đ u tranh d n ch  v  kh i qu n ch ng th m l ng. C  m t s  người không h  hay biết v  những bi n đ ng d n ch  đang xảy ra trong gi i tr  th c. C  m t s  người không h  hay biết v  những cuộc biểu t nh d n oan khi kho ng cách hai n i l  hai đ u đ t nước. Không ph i v i h  th   , không ph i v i qu n ch ng nh t nh t, những v i thông tin b ng b t, v  v i đ i s ng nghèo kh  h  đ nh nh n ch u hoặc đ nh l m ng  trước những b t c ng,  p b c.

Vì không có sự kết hợp giữa các công nhân chúng và các nhà dân chủ đấu tranh, nên cuộc đấu tranh trên nên ô hợp, đơn điệu, thiếu kết quả và dễ bị dập tắt.

Tit c —

l i chúng ta.

l i c a n h n g n g i t n h n

là có đủ óc, có suy nghĩ đang hăng hái dấn thân vào cuộc đấu tranh tự phát này.

Lưu ý thêm,

Là i l m khác -c a h u h t nh ng ng i dân ch t i h i ngo i là – ch y theo nh ng nhà đ u tranh có tên tu i đang lên trong n c, mà b quên h n kh i ng i vô danh th p c bé mi ng – kh i ng i s góp ph n đ u tranh r t h u hi u n u đ c tác đ ng đúng m c.

Chỉ cần thu hút “tỷ thôn quê bao vây thành thị” vốn còn giá trị trong cuộc đấu tranh này. Đây chính là sự kết hợp giữa quần chúng với những người đứng đầu tranh. Khi nào những tên quan quyền cướp bóc của hàng người không dám vào các vùng ngoại ô trong lúc tối tăm, khi nào các nhà đấu tranh dân chúng bắt lòng bắt và đập các nông dân che giấu bộ phận cho những người nấu ... thì lúc đó chúng ta mới có thể bàn đến chuyển thể hiện cách mạng Hoa Lài, Hoa Sen.

Và người học người là những người có đầy đủ phẩm chất tốt để thay đổi khi cần chúng ta
để người thành người để người tranh đấu hi vọng.

Bon hoi,

Hãy thôi, người nói chuyện lý thuyết vì nó vô dụng. Hãy thôi tranh cãi những đồ tài quá khố, nếu chúng ta thực sự muốn đóng góp cho đất nước thì phải làm những việc thực tiễn. Hãy vạch ra một hướng đi rõ ràng với những kế hoạch cụ thể để khi nhìn thấy theo những biến động chung quanh. Hãy khiêm tốn đừng nghĩ mình có tài kinh bang tế thế hơn người khi dùng được vài ba tiếng nói chính trị, mà hãy theo danh tiếng, mà chế bại từ cách biệt rào mình trong thế giới hào quang của tiếng nói.

Hãy phôi hợp hoạt động để tạo môi trường. Hãy học hỏi và áp dụng những kỹ thuật tân tiến vào những công tác đấu tranh. Hãy dùng âm nhạc, thơ văn để kích động tinh thần yêu nước. Hãy tạo những nhóm hay tập trong những sinh hoạt hàng ngày để tạo mối dây liên lạc. Hãy truy cập những bài viết bình dân gần gũi để hiểu. Hãy đem sức sống đến tận thôn xóm làng mạc xa xôi. Hãy mang tin tức truy cập đến khắp mọi nơi để động viên nòng cốt.

Và còn ai nữa làm nhiệm vụ này hiểu quí bạn những người bạn Việt nam – nếu chúng ta không hiểu không ?

Có gì đánh động lòng tâm thức giữa bạn những người quê nhà hàng ngàn người xuống đường – bắt buộc để đòi hỏi quy định làm những gì, đòi hỏi nhân phẩm để tôn trọng. Họ chính là những cô gái trẻ trên các vỉa hè, chính là những bà mẹ dân quê cần đi không biết lý do mà tập những chính trị, chính là những người chài lưới ven sông hay đánh cá giữa rừng sông sống gió.

Có gì hiểu quí bạn những người Việt Nam từ những người tập những tập chức, cùng một lúc gõ cửa kêu gọi các tập chức người quí, cùng lên tiếng tố cáo những vì phạm nhân quy định trọng, cùng yêu cầu can thiệp cho những đàn áp người bạn quê nhà.

Hãy hiểu – công tác quần chúng, quần chúng – trực diện đấu tranh.

Công việc cần thiết, sẽ thu hút được nhiều đóng góp cần thiết, và sẽ mang đến kết quả cần thiết.

Bạn ơi,

Hãy nghiêng mình xuống, thắp nến cảm và tìm đến với tất cả mọi người trong xã hội –

Gái mẹ đêm có công tác của gái mẹ đêm, bà già bán rau vỉa hè có công tác của người bán rau vỉa hè, người viết vẫn có bạn bạn của người viết vẫn.

Đến lúc ta lúc nào cũng có những người đàn bà góp phần vào lịch sử.

Vậy đó....

Giờ đã đi rồi

chúng ta phải đi đường nào,

chúng ta phải đứng dậy,

mà đi

với trăm ngàn cái hãy

và trăm ngàn cái phải.

Đến để những tiếng nói quần chúng của những người bạn can trường

tất cả mọi người trong bóng tối từ người Càng sông.

Đến để

..... **LỜI CHÀO VÀ ...**

(Giữa tháng năm, hai ngàn mốt mốt.)